

SJADAS DE STRUIKROVER

door Hermien Bosman

een poppenkastspel voor kinderen vanaf 4 jaar

duur: ongeveer een half uur

3 personen: 2 in de kast, 1 er buiten (Rosa, een gesluierde vrouw; durft de sluiert niet af te doen, want ze heeft de moed verloren)

5 poppen in de kast

SAMENVATTING

Diego en zijn vriendinnetje Katja zijn in een akelig bos terecht gekomen. Daar woont Sjaaltje Das (kortweg Sjadas), een struikrover die sjaals en dassen steelt, die praat tegen een schilderij met daarop zijn vader en die een meisje zonder naam gevangen houdt. Dat meisje moet de hele dag sjaals en dassen breien.

Katja wil het meisje helpen. Maar hoe? Sjadas is veel te sterk. Zou Rosa, die vreemde mevrouw, iets kunnen doen? Maar Rosa heeft de moed verloren, die durft niks.

Dat ziet er niet best uit!

ZICHTVERSIE

SJADAS DE STRUIKROVER

door Hermien Bosman

een poppenkastspel voor kinderen vanaf 4 jaar

duur: ongeveer een half uur

3 personen: 2 in de kast, 1 er buiten (Rosa)

Poppen in de kast:

P.Lumeau een plumeau

Sjadas een struikrover

Katja een meisje

Diego een jongen (is ook -met effect- de stem van pa)

X = Rosita een meisje zonder naam, met paars haar (of ander kenmerkend iets)

Persoon buiten de kast:

Rosa heeft hetzelfde haar als X; komt helemaal bedekt/gesluiert op

Decor: bos, met schilderij aan boom

Rekwisieten

in kast: sjaals aan lijn, schilderij van pa, gouden sleutel

buiten de kast: mandje voor Rosa met: stuk papier met 'Ro', doosje met slot.

In doosje: stevig stuk papier met 'sita' , past aan stuk met Ro

Niet noodzakelijk maar wel leuk: geluidsinstallatie met effect (bij stem van pa)

Stem van P. Lumeau:

P. Lumeau Hallo, hallo, en ik ben P. Lumeau (*P.Lumeau op, met sjaaltje*) Ik heb vandaag een dagje vrij en daarom ben ik heel erg bl....

(*Sjadas op*) **Sjadas** Hó, stop! Uw das of uw leven!

P. Lumeau O, o, en ik ben P. Lu....

Sjadas Dat kan me helemaal niks schelen wie jij bent. Die sjaal van jou, die kan me wel wat schelen, die wil ik hebben!

P. Lumeau Mijn sjaal? Maar die is net nieuw, nee hoor, die krijg je niet.

Sjadas O nee?! Zie jij wel hoe groot en sterk ik ben, mannetje?

P. Lumeau Ja ja, dat zie ik wel.

Sjadas Nou, ik ben veel sterker dan jij, dus ik neem gewoon jouw sjaal mee. (*pakt sjaal af*) Zo, en nou wegwezen!

P. Lumeau O gunst, o jeetje, mijn mooie sjaal!

Sjadas Ja, en die is nou dus van mij. En nou wegwezen, zei ik.

P. Lumeau O , nou, o gunst, o jeetje, dan ga ik maar.

P. Lumeau af

Sjadas (*draait zich (half) om naar schilderij*) Kijk pa, alweer één. Goed hè! (*tegen kinderen*): Hallo allemaal!. Ik ben Sjaaltje Das, kortweg Sjadas. Ik ben struikrover van beroep, ik steel sjaals en dassen van mensen die langs mijn struik komen. En dat (*wijst op schilderij*) is mijn vader. Hij was ook struikrover, een hele goeie. Hij leeft niet meer, maar ik heb gelukkig dit prachtige schilderij van hem. O wacht, even m'n struik opzoeken om me in te verstoppen, want daar komt weer wat aan.

Sjadas af, Katja en Diego op, Diego met sjaaltje

Katja Hé dag kinderen, wat leuk dat jullie hier zijn. Ik ben Katja en dit is mijn vriendje Diego.

Diego Hallo! Kijk eens, ik heb een nieuwe sjaal, een voetbalsjaal, mooi hè.

Sjadas op

Sjadas Héél mooi, ja. Een voetbalsjaaltje, dat heb ik nog niet, geef maar gauw hier jongetje.

Diego Nee, dat is mijn sjaal!

Sjadas Ja, dat zeggen ze allemaal. Maar in dit bos is elke sjaal van mij, van Sjadas.

Katja Dat is niet eerlijk!

Sjadas Nee natuurlijk is dat niet eerlijk, maar dat kan me niks schelen. Hier met dat sjaaltje.

Diego Nee, nee!

Sjadas Wat! Moet ik met jou gaan vechten, kereltje? Ik kan jullie allebei wel aan hoor, kom maar op (*deelt een paar 'stompen' uit en pakt sjaal*) Zie je wel? Ik

ben heel sterk en ik heb al een heleboel sjaals en dassen maar nog lang niet zo veel als mijn pa. Die had er 999, toen ging ie dood. Ik wil er duizend

en ik ben al over de helft. Kijk, hier hangen er al veel, maar thuis heb ik nog veel meer. O, ik ben gèk op sjaals en dassen.

X op, met breiwerk

X *heel zacht* Baas, baas.

Sjadas O, ben jij het, sufferdje? Wat is er?

X Is deze sjaal zo lang genoeg?

Sjadas Nee, nog lang niet!

X Ja maar

Sjadas Ja maar? Dat wil ik niet horen. Schiet op, verder breien! En die blaren op je vingers daar doe je maar een pleister op. En jullie twee wil ik niet meer zien. Wegwezen!

(Katja en Diego af) Zo pa, dat ging heel goed hè. Dan ga ik nou maar even uitrusten

en kijken of er geen inbrekers in mijn huis geweest zijn. Je weet maar niet, je hoort de gekste dingen tegenwoordig. En denk erom sufferd, doorbreien hè?

X Ja baas

Sjadas af, X breit, Katja op, X schrikt en gaat af

Katja Kom nou Diego! Je bent toch niet bang?

Diego op

Diego Bang? Nou nee, ja eigenlijk wel. Ik vind het hier eng.

Katja Ja, maar ik wil met dat meisje met paars haar praten. Zij moet zoveel breien, dat ze blaren op haar vingers krijgt. Dat is toch erg? Misschien kunnen we haar helpen.

Diego Helpen? Maar hoe dan, wij zijn helemaal niet sterk en die boef, die Sjadas, die is heel erg sterk.

Katja Zeur niet zo, Diego. O, daar zie ik haar. Hallo! (*X op*) Wij zijn Katja en Diego, hoe heet jij?

X Ik heet sufferd, of sufferdje.

Katja Sufferd? Dat is toch geen naam.

X Nee?

Katja Nee hè kinderen? Sufferd is geen naam hè? Heet iemand van jullie sufferd?

X Nee? Dan heet ik misschien stommerd, zo noemt Sjadas mij ook wel vaak.

Diego Stommerd is ook geen naam, hè kinderen? Heb je geen andere naam?

X Nee.

Katja Waar zijn je vader en moeder? Die weten toch wel hoe je heet.

X Ik heb geen vader en moeder, ik heb helemaal geen familie. Sjadas heeft mij gevonden toen ik heel klein was. Ik moet bij hem blijven tot ik tweehonderd sjaals gebreid heb, dan mag ik weg.

Katja Tweehonderd sjaals? Dat is verschrikkelijk veel!

X Ja, eerst zei hij honderd sjaals, dan mag je weg. Maar toen ik er honderd gebreid had mocht ik toch niet weg, zijn vader vond het niet goed, zei hij. Dat is zijn vader, op dat schilderij. Sjadas praat altijd tegen hem, maar hij zegt nooit wat terug.

.....

.....

(Rosa, buiten kast, op)**Rosa** (*aarzelend*)

O dag kinderen, mag ik jullie wat vragen? Nee, ik durf niet, ik ga weer weg. (*loopt eindje weg, komt weer terug*) Ja maar ik moet het toch vragen, ik kom er alleen niet uit. Maar ik ben zo bang voor jullie. Zijn jullie gevaarlijk? Nee? Echt niet? Dan vraag ik het toch maar.

Ik ben Rosa en ik ben heel ongelukkig. Zie je, ik heb de moed verloren en nou durf ik bijna niks meer. Ik durf mij niet te laten zien, ik ben heel bang en ik moet heel vaak huilen. Ik ben ook helemaal alleen op de wereld. (*zucht*)

Maar nou kwam er vorige week met de post dit doosje. Het zit op slot en ik heb geen sleutel. Er was ook een envelop bij, met een briefje en een stukje papier. Op het briefje stond: vind de gouden sleutel en de rest van dit papier (*laat papier met Rosa zien*), dan vind je de naam en de moed terug. Ik snap er niks van hoor, welke naam bedoelen ze? Ik heb wel een naam, Rosa. Maar ik wil wel graag de moed terugvinden, dus nou zoek ik overal naar een gouden sleutel. Hebben jullie misschien een gouden sleutel gezien? Nee? En de rest van dit papier? ook niet?

Dan

ga ik maar weer verder. (*diepe zucht*) O o, en ik moet ook al weer huilen.

Rosa snikkend af

EN ZO VOORT EN ZO VERDER